

opholdskommune, der er nævnt i § 9, stk. 6, også for den kommune, der er (selvstændig) opholdskommune for en ung under 18 år. Endvidere gælder den procedure, der er fastlagt i § 9, stk. 7, vedrørende uenighed om, hvilken kommune der er opholdskommune, også for unge under 18 år, herunder gælder proceduren ved uenighed om, hvorvidt den unge har en selvstændig opholdskommune og i givet fald hvilken.

Til nr. 8

I retssikkerhedslovens § 9 b, stk. 1, forslås som 2. pkt. indsat en bestemmelse om, at personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service til døende, for hvem der udbetales plejevederlag efter § 119 i lov om social service, ydes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted (plejekommunen). Plejekommunen har efter gældende regler ret til refusion af udgifterne til levering af personlig og praktisk hjælp fra den døendes opholdskommune, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 6, 1. pkt.

Efter de gældende regler i retssikkerhedslovens § 9 b, stk. 2, ydes plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, f.eks. hos et af den døendes børn. Den døende har også ret til personlig og praktisk hjælp fra plejekommunen, når den døende forinden er bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Den døendes opholdskommune betaler udgiften hertil. Personlig og praktisk hjælp kan derimod ikke tilsvarende ydes af plejekommunen, hvis den døende ikke forinden er bevilget sådan hjælp i sin opholdskommune, jf. den gældende § 9 b, stk. 1. Den døende skal efter de gældende regler rette henvendelse til sin opholdskommune, der skal træffe afgørelse om ydelse af hjælp, for at den midlertidige opholdskommune er forpligtet til at yde hjælp med refusion fra opholdskommunen.

Efter de foreslåede regler skal plejekommunen fremover i den situation, hvor den døende ikke forinden er bevilget sådan hjælp i sin opholdskommune, bevilge og yde personlig og praktisk hjælp til den døende. Afgørelsen træffes af plejekommunen i forhold til det lokale serviceniveau. Plejekommunen vil også i denne situation have ret til refusion af udgifterne til hjælpen fra den døendes opholdskommune.

Til nr. 9

Ændringen er redaktionel.

Henvisningen i lovens § 12 a til bestemmelsen i § 2 om lovens anvendelsesområde henviser fejlagtigt til § 2, stk. 4, frem for til den gældende § 2, stk. 3. Fejlen skyldes manglende konsekvensændring i forbindelse med en ændret affattelse af § 2 ved lov nr. 574 af 24.

juni 2005. Henvisningen findes imidlertid overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 12

Det foreslås at ophæve retssikkerhedslovens § 17 og dermed bringe retstilstanden på det sociale område i overensstemmelse med det kommunale styrelsessystem i øvrigt, så et af kommunalbestyrelsens stående udvalg i udvalgsstyrede kommuner vil få ansvaret for den umiddelbare forvaltning af sociale sager, og så kommunalbestyrelsen har mulighed for i konkrete tilfælde at træffe afgørelse i sådanne sager i overensstemmelse med reglerne i den kommunale styrelseslov.

Den samlede kommunalbestyrelse får dermed, som det lokale folkevalgte organ og kommunens øverste organ, bedre mulighed for at udøve kommunalbestyrelsens overordnede ansvar for hele kommunens virksomhed., jf. § 2, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse som nævnt i de almindelige bemærkninger *afsnit 2.1.1.*

Den foreslåede ophævelse af § 17 betyder, at kommunalbestyrelsen bliver kompetent til at træffe afgørelse i sager om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område, ligesom kommunalbestyrelsen i øvrigt er kompetent til at træffe afgørelse i enhver sag på det sociale område, som vedrører kommunen. Kommunalebestyrelsens afgørelse er bindende for andre kommunale organer, herunder udvalgene og borgmesteren, jf. § 11 i lov om kommunernes styrelse. De enkelte medlemmer af kommunalbestyrelsen vil – uanset om de er medlemmer af det udvalg, der i første række behandler en sag om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område - kunne forlange indsigt i sagen, jf. § 9 i lov om kommunernes styrelse (sagsindsigt). De enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer vil også kunne indbringe spørgsmål for kommunalbestyrelsen og fremsætte forslag til beslutninger, jf. § 11, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse (initiativretten).

I udvalgsstyrede kommuner betyder den foreslåede ophævelse af § 17, at et (eller flere) af kommunalbestyrelsens stående udvalg alene får ansvaret for den umiddelbare forvaltning af (hver deres del af de) sociale sager i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens bevillinger og retningslinjer, og at kommunalbestyrelsen som ovenfor nævnt har mulighed for i konkrete tilfælde at behandle og træffe afgørelse i sådanne sager. Herudover vil ethvert medlem af et udvalg kunne standse udførelsen af en beslutning, der er truffet af udvalget, ved på mødet til beslutningsprotokollen at erklære, at medlemmet ønsker sagen ind-